

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 24

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 ianuarie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
3.		privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	8–10
	2	Decizia nr. 811 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice	10–12
5.	2	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		12. — Decizie privind înființarea Comitetului interministerial în domeniul activității de control la nivelul administrației publice centrale	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
	4	193/2015. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor	14
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE			
	5	1.477/2015. — Ordin pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice	15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
	5–7	1.181/2015. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale DBR FACTOR IFN — S.A.	16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		Decizia nr. 741 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 din aceeași ordonanță de urgență	
		Decizia nr. 742 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2015 privind unele măsuri pentru asigurarea mijloacelor de transport destinate activității de curierat a materialelor clasificate și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43 din 14 octombrie 2015 privind unele măsuri pentru asigurarea mijloacelor de transport destinate activității de curierat a materialelor clasificate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 21 octombrie 2015, cu următoarele modificări:

1. La articolul 4 punctul 3, alineatul (5) al articolului 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Serviciul de Protecție și Pază poate asigura protecție și președinților de partide parlamentare, stabiliți potrivit alin. (2), la cererea acestora.”

2. La articolul 4 punctul 6, alineatul (7) al articolului 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Serviciul de Protecție și Pază poate beneficia, potrivit reglementărilor în vigoare, pentru activitățile de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare în domeniul securității, în cadrul programelor finanțate și cofinanțate de Comisia Europeană, de fonduri structurale, fonduri naționale sau alte mecanisme financiare, în cadrul unor consorții cu participare internațională, sau ca unic aplicant.”

3. La articolul 4 punctul 7, litera f) a articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) planifică, derulează și implementează proiecte finanțate și cofinanțate din fonduri europene, naționale sau alte mecanisme financiare, împreună cu parteneri interni și externi sau prin alte modalități prevăzute de lege.”

4. La articolul 4, punctul 9 se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 ianuarie 2016.

Nr. 3.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2015 privind unele măsuri pentru asigurarea mijloacelor de transport destinate activității de curierat a materialelor clasificate și pentru modificarea și completarea unor acte normative

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2015 privind unele măsuri pentru asigurarea mijloacelor de transport destinate activității de curierat a materialelor clasificate și pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 ianuarie 2016.

Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44 din 14 octombrie 2015 privind acordarea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 21 octombrie 2015, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) este stinsă prin orice modalitate prevăzută de lege o cotă de 45,8% din dobânzile datorate până la data stingerii obligațiilor de plată principale prevăzute la lit. a) și stabilite prin decizii comunicate după această dată, până la termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, sau până la un alt termen prevăzut de lege;”.

2. La articolul 1 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) contribuabilul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. a), b), d) și e), dar nu mai târziu de 30 iunie 2016, inclusiv, sub sancțiunea decăderii.”

3. La articolul 2 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) declarația rectificativă este depusă începând cu data de 1 octombrie 2015 până la data de 31 martie 2016, inclusiv;”.

4. La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (2) lit. b), contribuabilii pot renunța la efectele suspendării actului administrativ fiscal pentru a beneficia de anularea penalităților de întârziere, precum și a unei cote de 54,2% din dobânzi. În acest caz, contribuabilii trebuie să depună o cerere de renunțare la efectele suspendării actului administrativ fiscal până la data de 31 martie 2016, inclusiv.”

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Prevederile art. 1—4 se aplică în mod corespunzător și în situația în care accesoriile reprezintă majorări de întârziere datorate de contribuabili până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 46/2011. În acest caz, anularea se acordă pentru o cotă de 77,1% din majorările de întârziere, iar diferențele de majorări de întârziere reprezentând o cotă de 22,9% reprezintă condiție de acordare a oricăreia dintre facilitățile prevăzute la art. 1—4.”

6. La articolul 11, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilii care la data de 30 septembrie 2015 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 31 martie 2016 pot beneficia de anularea penalităților de întârziere, precum și a cotei de 54,2% din dobânzi, potrivit prevederilor art. 2—4, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste articole, dar doresc și menținerea eșalonării la plată.

(3) Contribuabilii care la data de 30 septembrie 2015 beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 31 martie 2016 pot beneficia de anularea unei cote de 54,2% din dobânda eșalonată la plată și nestinsă la 30 septembrie 2015, inclusiv, dacă eșalonarea la plată se finalizează până la 31 martie 2016. În acest caz, cota de 54,2% din dobânda achitată odată cu plata ratei de eșalonare se restituie potrivit Codului de procedură fiscală.”

Art. II. — Prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru penalitățile de întârziere, precum și pentru o cotă de 54,2% din dobânzi, aferente obligațiilor de plată principale administrate de organul fiscal central, cu termene de plată până la 30 septembrie 2015, inclusiv, și individualizate în decizii de impunere, emise ca urmare a unei inspecții fiscale, și comunicate în perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015. În acest caz, condiția prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2015 se consideră îndeplinită și dacă aceste diferențe de obligații de plată principale sunt achitate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — Dobânzile, penalitățile și alte asemenea sume aferente unor obligații de plată principale reprezentând imputații stabilite, potrivit legii, de instituții sau autorități publice centrale sau locale în sarcina angajaților acestora se anulează dacă obligațiile de plată principale se achită până la 31 martie 2016. În acest caz, cererea de anulare a accesoriilor se depune și se soluționează de către instituția sau autoritatea publică emitentă a actului de imputare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 ianuarie 2016.

Nr. 4.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor
facilități fiscale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 ianuarie 2016.
Nr. 6.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 53/2015 pentru stabilirea unor măsuri aplicabile în cazul
apariției la frontiera de stat a României a unui aflus masiv
de imigranți**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53 din 3 noiembrie 2015 pentru stabilirea unor măsuri aplicabile în cazul apariției la frontiera de stat a României a unui aflus masiv de imigranți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 6 noiembrie 2015.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 12 ianuarie 2016.
Nr. 5.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 53/2015 pentru stabilirea
unor măsuri aplicabile în cazul apariției la frontiera de stat
a României a unui aflux masiv de imigranți**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2015 pentru stabilirea unor măsuri aplicabile în cazul apariției la frontiera de stat a României a unui aflux masiv de imigranți și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 ianuarie 2016.
Nr. 7.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 741
din 3 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 din aceeași ordonanță de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Marinaccio Trans — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 742/118/2015/a1 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 664D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din camera de consiliu din 25 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 742/118/2015/a1, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Marinaccio Trans — S.R.L. din Constanța, cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru, formulată într-o cauză având ca obiect pretenții bănești.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia apreciază, în esență, că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării,

fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar elementele cuprinse în Nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea acesteia. Ca atare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu îndeplinește exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, fiind emisă în mod abuziv și discriminatoriu în paguba și împotriva intereselor justițiabilului și atrage și înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

6. Consideră că reglementarea legală criticată aduce atingere și dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, întrucât, cu toate că noile taxe instituite prin ordonanța criticată sunt justificate de o regândire a sistemului juridic românesc, destinația sumelor provenite din taxele judiciare de timbru nu este în totalitate către sistemul juridic, un procent de 30% revenind bugetului de stat. Ca atare, majorarea acestora, motivată doar de necesitățile sistemului de justiție, este aberantă, în condițiile în care se dorește impunerea unei taxe justițiabilului pentru îndestularea bugetului de stat.

7. De asemenea, arată că justițiabilul nu mai poate beneficia de actul de justiție la care este îndreptățit, din cauza taxelor și impozitelor camuflate în această taxă de timbru, al cărei quantum duce la crearea unui serviciu public prohibit justițiabilului de rând și, deci, discriminatoriu. În acest sens, arată că, deși, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, „Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite”, prin art. 16 din ordonanța de urgență criticată se impune plata unei taxe de timbru la contestarea unui act administrativ.

8. Totodată, susține că un justițiabil nu poate fi obligat la plata unei taxe de timbru atunci când contestă un act emis abuziv de către o instituție, care este scutită de la plata taxelor de timbru în temeiul art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât această măsură contravine principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, obligativitatea plății taxei respective reprezentând o formă de discriminare în raport cu instituția respectivă, precum și o îngrădire a accesului liber la justiție.

9. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că nu sunt întemeiate criticile de neconstituționalitate. Pentru a concluziona în acest sens, Tribunalul se raportează atât la jurisprudența instanței de contencios european care a statuat că „o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere”, cât și la jurisprudența Curții Constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea notelor scrise depuse de autorul excepției în motivarea criticii, rezultă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 16 din acest act normativ, având următorul conținut: „În materia contenciosului administrativ, cererile introduse de cei vătămăți în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege se taxează după cum urmează:

a) cererile pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, a unei adeverințe sau a oricărui altui înscris — 50 lei;

b) cererile cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite printr-un act administrativ — 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 lei.”

14. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) care prevede că „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, art. 21 alin. (2)—(4) care consacră accesul liber la justiție, art. 56 alin. (2) potrivit căruia „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale” și art. 115 alin. (4) care prevede că „Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, iar prin Decizia nr. 567 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 29 octombrie 2015, Decizia nr. 7 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 12 februarie 2015, și Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, a statuat conformitatea acestora cu prevederile Legii fundamentale.

16. Astfel, în deciziile mai sus menționate, Curtea a reținut că, în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, legiuitorul delegat a subliniat că modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil, prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil, impuneau revizuirea urgentă a legislației și în materia taxelor judiciare de timbru, care trebuia să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii, pregătirea personalului din sistemul judiciar etc. Prin urmare, Curtea a apreciat că aspectele menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare

nu putea fi amânată și s-a impus adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență, cu respectarea art. 115 alin. (4) din Constituția României, astfel încât critica de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată.

17. În ceea ce privește critica referitoare la scutirea instituțiilor statului de la plata taxei judiciare de timbru, Curtea a reținut că, așa cum rezultă din prevederile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Ca atare, scutirea autorităților publice de la consemnarea vreunei cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor fiscale are o justificare obiectivă și rațională, autoritățile respective — creditorii bugetari — fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

18. Referitor la critica potrivit căreia art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravine art. 21 alin. (2)—(4) din Constituție, Curtea a statuat că aceste dispoziții se referă la cererile introduse în fața instanței de contencios administrativ și nu dispun cu privire la jurisdicțiile speciale administrative, care, potrivit Constituției, sunt facultative și gratuite. Așa fiind, prevederile constituționale ale art. 21 alin. (4) nu au legătură cu dispozițiile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. De asemenea, nu este afectat nici accesul liber la justiție, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în nenumărate rânduri că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Nicio prevedere constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să

contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor.

19. Cât privește pretinsa încălcare a prevederilor constituționale referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, Curtea nu a reținut nici această critică, întrucât dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate sunt tocmai o aplicare a celor statuate prin norma constituțională, iar cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, în a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, referitor la critica privind destinația sumelor provenite din taxa judiciară de timbru, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor constituționale, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească destinația impozitelor și taxelor, precum și a altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat, în condițiile legii. Totodată, Curtea a constatat că „independența financiară a justiției nu este dată de destinația taxei judiciare de timbru, ci de existența în sine a unor alocații bugetare suficiente pentru a se asigura buna funcționare a instanțelor. Taxele judiciare de timbru constituie o contraprestație raportat la actul de justiție, însă faptul că ele nu se fac venit la bugetul afectat sistemului justiției nu înseamnă automat că o asemenea taxă nu are un scop legitim. Statul poate să acorde o altă destinație sumelor de bani provenite din contraprestația efectuată la serviciul public prestat de instanțele judecătorești, respectiv ca acestea să se facă venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia debitorul își are domiciliul sau, după caz, sediul fiscal.”

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marinaccio Trans — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 742/118/2015/a1 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ansamblul său, și, în special, cele ale art. 16 din aceeași ordonanță de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 742

din 3 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Orbeasca, județul Teleorman, în Dosarul nr. 31/87/2015 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 766D/2015.

2. La apelul nominal, lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, deși primarul, consilierii locali și consilierii județeni fac parte din aceeași categorie, și anume aceea a aleșilor locali, diferențele de salarizare între consilieri, pe de o parte, și primari, pe de altă parte, rezultă atât din modul de desfășurare a activității acestora, cât și de plată a indemnizației. Astfel, în timp ce primarul are o activitate continuă, iar indemnizația acestuia se stabilește lunar, consilierii locali/județeni sunt plătiți în funcție de participarea la ședințele consiliului. Ca atare, fixarea ca element de reper a unei indemnizații avute de primar în decembrie 2013 nu reprezintă, în opinia Ministerului Public, retroactivitate, ci doar un criteriu obiectiv în funcție de care urmează a se stabili, pe viitor, indemnizația consilierilor locali/județeni.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 31/87/2015, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de

Consiliul Local al Comunei Orbeasca, județul Teleorman, cu ocazia judecării unei acțiuni civile având ca obiect anularea unui act emis de autoritățile publice locale, respectiv anularea Hotărârii nr. 42/2014 a Consiliului Local Orbeasca privind acordarea indemnizației de ședință pentru membrii consiliului local.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că reglementarea criticată reprezintă o normă nelegală instituită în dezacord cu dispozițiile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, neconstituțională raportat la consilierii locali, care sunt obligați să suporte un tratament discriminatoriu în raport cu o altă categorie a aleșilor locali, respectiv primarii, prin instituirea unui regim diferit de salarizare, deși este vorba despre aceeași categorie profesională, și anume aceea a aleșilor locali. Arată că textul legal criticat reglementează o situație de excepție pe criterii sociale ori pe criteriul funcției deținute deoarece, deși prin același act normativ este legiferat dreptul primarilor de a beneficia de o indemnizație calculată în baza noii legi, în cazul consilierilor locali, acestora li se interzice dreptul de a beneficia de indemnizații de ședință determinate corespunzător noilor indemnizații ale primarilor, împrejurare care, în opinia autorului excepției, se circumscrie unei evidente încălcări a egalității cetățenilor în fața legii. În acest context, apreciază că dispozițiile legale contestate, astfel cum sunt redactate, intră în contradicție și cu prevederile cuprinse în Statutul aleșilor locali.

6. Raportat la art. 15 alin. (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate susține că reglementarea criticată „crează o situație juridică nouă, însă prevede că noua situație juridică s-a născut din fapte anterioare intrării sale în vigoare, deoarece instituie procedura determinării indemnizațiilor consilierilor locali prin raportare la indemnizațiile primarilor stabilite în trecut, la nivelul lunii decembrie 2013.” Astfel, „deși își propune să instituie un nou mod de stabilire a indemnizațiilor primarilor, totuși legea devine retroactivă în ceea ce privește modul de stabilire a indemnizațiilor pentru consilierii locali”.

7. **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 sunt constituționale.

8. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, articol introdus prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014. Textul legal criticat are următorul conținut normativ:

Art. 71 alin. (3): „*Pentru consilierii locali, respectiv consilierii județeni, indemnizațiile de ședință prevăzute la art. 34 alin. (2) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc prin aplicare la indemnizațiile corespunzătoare primărilor, primarului general, respectiv președinților consiliilor județene stabilite, conform prevederilor legale în vigoare, pentru luna decembrie 2013.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1)—(2) privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în prezenta cauză, critica se fundamentează pe faptul că, potrivit art. 34 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, „pentru participarea la lucrările consiliului și ale comisiilor de specialitate, consilierii au dreptul la o indemnizație de ședință”. Autorul excepției arată că, potrivit art. 2 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 393/2004, atât consilierii locali, cât și primarul fac parte din aceeași categorie profesională, și anume categoria aleșilor locali, iar potrivit art. 34 alin. (2) din actul normativ precitat, pentru participarea la lucrările consiliului și ale comisiilor de specialitate consilierii au dreptul la o indemnizație de ședință în cuantum de până la 5 % din indemnizația lunară a primarului/președintelui consiliului județean/primarului general al Municipiului București. Prin urmare, autorul excepției deduce că indemnizația de ședință a consilierilor locali se determină în funcție de indemnizația lunară a primarului, implicit în funcție de indemnizația lunară a primarului din luna în care au avut loc ședințele ordinare ale consiliului local și ale comisiilor de specialitate, iar din această perspectivă apreciază ca fiind neconstituționale prevederile art. 71 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

14. În contextul criticilor formulate, Curtea constată că indemnizația de ședință acordată aleșilor locali nu reprezintă venituri realizate dintr-o activitate profesională, întrucât activitatea alesului local se realizează în baza unui mandat rezultat din alegeri, iar nu în temeiul unui contract de muncă, al unui contract civil sau al unui contract de drept public. Prin urmare, calitatea de ales local nu poate fi asimilată cu o activitate profesională, după cum nici indemnizația aferentă acestei calități nu poate fi asimilată cu veniturile realizate dintr-o astfel de activitate.

15. Astfel, prin Decizia nr. 176 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 14 mai 2015, Curtea a subliniat faptul că „activitatea desfășurată de o consilier nu poate fi asimilată cu activitatea desfășurată de o persoană încadrată în muncă, deoarece prestația consilierilor în folosul comunității nu are caracter permanent, specific contractelor de muncă, aceasta manifestându-se sub forma participării la ședințele de consiliu și comisii de specialitate, care au loc o dată sau de două ori pe lună, însumând câteva ore.”

16. În acest sens, s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite prin Decizia nr. 16 din 18 februarie 2008 privind examinarea unui recurs în interesul legii, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, și a reținut că „natura juridică a indemnizației de ședință, la care au dreptul consilierii locali pentru participarea la lucrările consiliului și ale comisiilor de specialitate, potrivit art. 34 din Legea nr. 393/2004, nu justifică încadrarea ei într-o remunerație sau alt venit cu caracter permanent (...)”. De asemenea, a observat „că indemnizația de ședință la care au dreptul consilierii locali, conform dispozițiilor din textul de lege menționat, nu este decât o remunerație ocazională și nepermanentă și care prin cuantumul ei nu poate să fie asemănătoare sumelor de bani asimilabile unui venit (...)”. Instanța supremă a conchis că „această indemnizație de care beneficiază consilierii locali este corespunzătoare numărului de ședințe la care au participat și nu poate fi asimilată cu un venit constant și permanent de natura indemnizațiilor și salariilor pe care le primesc demnitarii, funcționarii publici, angajații etc.”

17. Totodată, Curtea reține că, în conformitate cu art. 25 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, consilierii locali sunt aleși locali care, în timpul mandatului, îndeplinesc o funcție de autoritate publică. Pentru participarea la ședințele consiliului local și ale comisiilor de specialitate, consilierul primește o indemnizație stabilită în condițiile legii, așa cum se prevede în art. 51 alin. (5) din Legea nr. 215/2001. Totodată, potrivit art. 51 alin. (7) din același act normativ, „*Consiliul local poate hotărî diminuarea cuantumului indemnizației prevăzute la alin. (5) și a cotei în care se face decontarea conform prevederilor alin. (6), în concordanță cu posibilitățile de finanțare.*”

18. Curtea consideră că indemnizația primită de consilierul local/județean nu poate fi asimilată cu indemnizația încasată în exercitarea unor funcții cu caracter de permanență, cum ar fi aceea de primar, senator sau deputat. Astfel, activitatea de consilier local nu este o funcție, ci o calitate, nu este salarizată, ci indemnizată, nu are caracter regulat, organizat și permanent, și nu poate fi asimilată cu o funcție electivă. Această activitate nu se desfășoară în baza unui contract de muncă sau civil, ci în baza unui mandat, iar venitul obținut este doar imposabil. Consilierului local/județean, pentru activitatea prestată, nu i se acordă o retribuție sau remunerație care să aibă caracter salarial, ci i se acordă o indemnizație de ședință, în funcție de participarea la ședințele consiliului local. Așa fiind, întrucât indemnizația de ședință acordată consilierilor locali/județeni nu reprezintă un drept de natură constituțională, Curtea apreciază că nu se poate reține încălcarea normelor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

19. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, nu reprezintă drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 693 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 noiembrie 2006, Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, sau Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

20. Curtea a constatat, totodată, că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea

Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

21. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Consiliul Local al Comunei Orbeasca, județul Teleorman, în Dosarul nr. 31/87/2015 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 7¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 811
din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, excepție ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială

Județul Călărași în Dosarul nr. 4.002/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.191D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 414 din 28 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.383 din 10 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.002/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Călărași într-o cauză având ca obiect principal soluționarea cererii de anulare a Deciziei nr. 31 din 20 ianuarie 2014 emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin care a fost respinsă contestația împotriva Notei privind neîncadrarea în prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2013.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și art. 53 din Constituție. În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare se aplică doar pentru contractele de achiziție publică care au făcut obiectul verificării în concordanță cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2006. Conform art. 1 alin. (2) din această ordonanță de urgență a Guvernului, în vigoare la momentul încheierii contractelor, făceau obiectul verificării aspectele procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor cu valoare estimată, fără TVA, egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 124 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

6. Potrivit art. 4 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006, în îndeplinirea funcției de verificare, Ministerul Finanțelor Publice emitea avize cu caracter consultativ în situația în care se constatau neconcordanțe în aplicarea legislației în domeniul achiziției publice. Prin structurile sale specializate de la nivel central și teritorial, Ministerul Finanțelor Publice efectua verificarea procesului de atribuire a contractelor, în mod selectiv, pe baza unor criterii de selecție. Coroborând textele de lege invocate, rezultă fără putință de tăgadă că, dacă Ministerul Finanțelor Publice selecta verificarea procesului de atribuire a contractelor, numai atunci acestea ar fi făcut obiectul verificării și emiterii, dacă era cazul, de avize cu caracter consultativ.

7. Prin urmare, consideră autorul excepției că, atât timp cât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 verificarea de către Ministerul Finanțelor Publice a procedurii de atribuire a contractelor era selectivă, impunând acum, prin art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013, obligativitatea verificării Unității pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice/compartimentelor de verificare a achizițiilor publice, denumite în continuare UCVAP/CVAP, se încalcă principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție. Așa fiind, consideră că prin prevederile criticate nu se aplică un tratament juridic egal tuturor entităților juridice care s-au aflat în situații identice, nerecunoscându-se aceleași drepturi pentru toți beneficiarii fondurilor europene cărora li s-au aplicat corecții financiare și care au înregistrat abateri de la legislația din domeniul achizițiilor publice.

8. Totodată, arată că, dacă legiuitorul a stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 că verificările se fac selectiv, atunci, prin instituirea condiției obligativității verificărilor, s-a restrâns exercițiul unor drepturi, încalcându-se astfel prevederile art. 53 din Constituție.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că egalitatea în fața legii are ca premisă doar raportarea la situații identice sau cel puțin comparabile, ceea ce nu este cazul în speță. Aspectul esențial care îi diferențiază pe cei verificați de UCVAP de cei neverificați, care este criteriul în circumscrierea sferei de aplicare a textului, este acela că cei verificați fără a se identifica abateri s-au bazat pe principiul încrederii legitime pe instituția specializată a statului, principiu cărui prezenta reglementare îi conferă un caz particular, specific de aplicare.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere depus la dosar de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 30 iulie 2013, aprobată cu modificări prin Legea nr. 16/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 4 martie 2015, dispoziții care au următorul cuprins: „*Prevederile alin. (1)—(3) se aplică: a) numai în cazul contractelor de achiziție publică, a căror procedură de atribuire a fost inițiată înainte de data de 10 iunie 2011 de beneficiarii prevăzuți la art. 1, care a făcut obiectul verificării Unității pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice/compartimentelor de verificare a achizițiilor publice, denumite în continuare UCVAP/CVAP, și pentru care nu există un aviz consultativ emis de acestea, în conformitate cu art. 4 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 privind funcția de verificare a aspectelor procedurale aferente procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, valabilă până la această dată; [...]*”.

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra acelorași dispoziții de lege, raportate la aceleași prevederi constituționale invocate în prezenta cauză, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 414 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 31 iulie 2015, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor.

16. Prin această decizie, paragrafele 21—27, Curtea a reținut, în esență, că împrejurarea că legiuitorul a condiționat

suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare de îndeplinirea anumitor condiții, printre care și aceea ca procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică să fi făcut obiectul verificării Unității pentru coordonarea și verificarea achizițiilor publice/compartimentelor de verificare a achizițiilor publice (UCVAP/CVAP), reprezintă o măsură legislativă pe deplin justificată, având în vedere sumele considerabile ce trebuie plătite de la bugetul de stat în contul creanțelor stabilite pentru neregulile constatate în desfășurarea procedurilor de achiziții publice. Curtea a reținut că, așa cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2013, trebuie avută în vedere și poziția Comisiei Europene, care a recomandat, în mod repetat, că „Guvernul României trebuie să ia măsuri strategice pentru a asigura suportarea sumelor aferente corecțiilor de la bugetul de stat”, iar neadoptarea acestor măsuri „poate conduce la scăderea gradului de absorbție a fondurilor alocate României și, ulterior, la grevarea bugetului de stat cu sumele necesare finalizării proiectelor contractate.”

17. Totodată, Curtea a constatat că, în ceea ce privește verificarea procesului de atribuire a contractelor de achiziție publică, legiuitorul a avut în vedere o serie de criterii, precis determinate, și anume: sursa de finanțare a contractului ce urmează a fi încheiat (selectându-se cu prioritate procedurile inițiate de autoritățile contractante pentru atribuirea contractelor finanțate din fonduri comunitare nerambursabile), tipul procedurii de atribuire, tipul contractului ce urmează a fi încheiat, selectându-se procedurile de atribuire în ordinea complexității lor, a valorii estimate a contractului de achiziție publică, și anume în ordinea descrescătoare a valorii estimate a contractelor ce urmează a fi încheiate, precum și istoricul și experiența autorităților contractante/entității juridice în domeniul achizițiilor publice. Ca atare, noțiunea de „*selectiv*” prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2006 nu are semnificația unei verificări aleatorii, ci această verificare se desfășoară pe baza unor criterii stabilite, punctual, prin Normele de aplicare ale acestei ordonanțe de urgență a Guvernului.

18. Referitor la critica privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului

nr. 14/2013 reglementează situația unor persoane juridice de drept public, beneficiari de fonduri europene, în speță autoarea excepției de neconstituționalitate fiind o unitate administrativ-teritorială care, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, este persoană juridică de drept public. Or, art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni și nu între persoane juridice de drept public. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, citată la paragraful 26 al Deciziei nr. 414 din 28 mai 2015, principiul egalității „nu își găsește aplicarea atunci când este vorba de a compara regimul juridic al unor persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop comercial, cu cel căruia îi sunt supuse instituțiile publice, ca persoane juridice înființate prin acte de putere sau de dispoziție ale autorităților publice centrale sau locale în scopul realizării unor acțiuni fără caracter comercial sau pentru îndeplinirea unui serviciu public nepatrimonial.”

19. Curtea a mai reținut că, în cauză, fiind vorba de acordarea unor facilități fiscale pentru anumite persoane juridice de drept public, în considerarea unui scop legitim, este apanajul legiuitorului să stabilească întinderea și aplicarea în concret a acestora. Așa fiind, măsura legislativă criticată este în deplină concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin care s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

20. Având în vedere aspectele menționate, Curtea a constatat că nu se poate reține nici critica potrivit căreia prin reglementarea legală criticată se instituie „o restrângere nepermisă a beneficiarilor de fonduri europene”, cu încălcarea art. 53 din Constituție.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în Decizia nr. 414 din 28 mai 2015 își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Unitatea Administrativ-Teritorială Județul Călărași în Dosarul nr. 4.002/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 2 alin. (4) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2013 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru suportarea de la bugetul de stat a sumelor aferente corecțiilor financiare aplicate pentru abaterile de la conformitatea cu legislația din domeniul achizițiilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind înființarea Comitetului interministerial în domeniul
activității de control la nivelul administrației publice centrale**

În temeiul art. 18 alin. (1) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, se înființează Comitetul interministerial în domeniul activității de control la nivelul administrației publice centrale, denumit în continuare *Comitetul*, având componența prevăzută în anexa la prezenta decizie.

(2) Comitetul este condus de secretarul de stat, șeful Corpului de control al primului-ministru, care are calitatea de președinte.

Art. 2. — (1) Comitetul are ca obiectiv elaborarea proiectelor de acte normative pentru reglementarea activității de control desfășurate de către Corpul de control al primului-ministru și, respectiv, de către corpurile de control de la nivelul ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale.

(2) Proiectele de acte normative, elaborate potrivit prevederilor alin. (1), se transmit Secretariatului General al Guvernului în vederea aplicării dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 13 ianuarie 2016.
Nr. 12.

ANEXĂ

COMPONENTA
**Comitetului interministerial în domeniul activității de control
la nivelul administrației publice centrale**

1. Valentin Mircea, secretar de stat, șeful Corpului de control al primului-ministru — președinte;
2. Silviu Barbu, judecător delegat, inspector general al afacerilor externe din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, coordonator al Corpului de control și evaluare diplomatică — coordonator tehnic;
3. Alina Barbu, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, Direcția elaborare acte normative, Ministerul Justiției — membru;
4. Ion Damian, director, Direcția executare silită cazuri speciale, Agenția Națională de Administrare Fiscală — membru;
5. Constantin Lica, director general, Corpul de control al primului-ministru — membru;
6. Roxana Chivoiu, director, Direcția juridică și administrativă, Corpul de control al primului-ministru — membru.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 5.662 din 5 octombrie 2015, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) și art. 48 alin. (5) și (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 96/2014 privind aprobarea tarifelor aplicabile în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 și 611 bis din

18 august 2014, cu modificările ulterioare, litera A se completează după cum urmează:

1. După punctul 77 se introduce un nou punct, punctul 77¹, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumire analiză/Test	Tip probă	Metoda/Tehnica de laborator/Referențial de metodă	Tarif lei/analiză/examen/operațiune
„77 ¹ ”	Detecția anticorpilor antiviruri febră aftoasă prin virusneutralizare	Ser sanguin	Virusneutralizare	141”

2. După punctul 92 se introduc două noi puncte, punctele 92¹ și 92², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumire analiză/Test	Tip probă	Metoda/Tehnica de laborator/Referențial de metodă	Tarif lei/analiză/examen/operațiune
„92 ¹ ”	Izolarea și identificarea virusurilor febrei aftoase și bolii veziculoase a porcului prin inoculare pe culturi celulare	Mojarat material patologic primar (epiteliu și lichid vezicular) sau supernatant cultură celulară	Izolare pe culturi celulare și detecția de antigen (identificare prin ELISA)	376
92 ²	Detecția antigenelor virusurilor febrei aftoase și bolii veziculoase a porcului prin tehnica imunoenzimatică (ELISA)	Mojarat material patologic primar (epiteliu și lichid vezicular) sau supernatant cultură celulară	Detecție de antigen (identificare prin ELISA)	143”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Laszlo Csutak Nagy,
vicepreședinte — subsecretar de stat

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 193.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice**

Având în vedere:

- Referatul de aprobare al Serviciului medical al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. MS/SM/4.356 din 10 decembrie 2015;
- art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare;
- art. 8 și art. 37 alin. (1) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative, cu completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 3/1/2015 privind modelul de contract, metodologia de negociere, încheiere și monitorizare a modului de implementare și derulare a contractelor de tip cost-volum/cost-volum-rezultat, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 280/2015 privind constituirea Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice și aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 7 mai 2015, cu modificările

ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Persoanele nominalizate în anexă, precum și direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

București, 14 decembrie 2015.
Nr. 1.477.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 280/2015)

Componenta Comisiei de experți pentru afecțiuni hepatice este:

- a) prof. dr. Alexandru Oproiu — președintele comisiei;
- b) conf. dr. Mircea Mănuc — vicepreședintele comisiei;
- c) prof. dr. Emanoil Ceaușu — membru;
- d) prof. dr. Radu Voiosu — membru;
- e) conf. dr. Dan-Ionuț Gheonea — membru;
- f) asist. univ. dr. Alice Ziazin Nisanian — membru;
- g) asist. univ. dr. Carmen Preda — membru;
- h) dr. Roxana Radu — secretarul comisiei;
- i) dr. Irene Tudor — secretarul comisiei;
- j) dr. Andreea Oana Zaharia — secretarul comisiei.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierei din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare
a Societății Comerciale DBR FACTOR IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea privind radierea din Registrul general a Societății Comerciale DBR FACTOR IFN — S.A., formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare, prin Scrisoarea înregistrată la Banca Națională a României — Direcția supraveghere cu nr. 15.902 din 27 octombrie 2015, și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebankare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare, ținut la Banca Națională a României, a Societății Comerciale DBR FACTOR IFN — S.A., cu sediul în Cluj-Napoca, Str. Fabricii nr. 93—103, județul Cluj, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J12/2088/2010, cod unic de înregistrare RO23344860, înscrisă în Registrul general cu nr. RG-PJR-13-110235, la secțiunea k) „Activități multiple de creditare”.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 decembrie 2015.
Nr. 1.181.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

